

Nr 429

Av herr **Svanström**, om *obligatorisk reflexanordning för gående.*

Vägtrafikförordningens 6 kap. 4 mom. lyder sålunda: »Den som under mörker färdas gående på väg, varest tillfredsställande belysning ej finnes, bör vara försedd med tänd lykta eller reflexanordningar eller ock bära klädesplagg, som vid belysning skarpt avtecknar sig mot omgivningen.»

Förslag har i olika sammanhang framförts om att företa sådan skärpning av lagen, att i nämnda lagrum omnämnda skyddsanordningar för gående göres obligatoriska. Bl. a. har enligt uppgift i pressen Sveriges bilkårister uppvaktat kommunikationsministern med krav om en bindande lagfäst bestämmelse.

Invändningar har inte saknats i sammanhanget. Det har talats om svårigheter att övervaka lagtillämpningen och därmed möjligheten att beivra lagbrott. Samma invändning kan måhända göras i många trafiksammanhang, men man har trots detta i de allra flesta fall tvingande bestämmelser i lagen. Mig förefaller det egendomligt att det t. ex. skall vara värre att övervaka användandet av tänd lykta eller reflexanordningar bland gångtrafikanterna än att kontrollera samma saker hos cyklisterna. Många anser nu tidpunkten vara inne för en lagändring.

Med anledning av det anförda föreslås,

att riksdagen beslutar att hos Kungl. Maj:t hemställa om åtgärder syftande till sådan ändring av vägtrafikförordningen, att bärande av reflexanordningar eller tänd lykta göres obligatorisk för gångtrafikanter vid färd i mörker på väg, där tillfredsställande belysning ej finnes.

Stockholm den 25 januari 1968

Ivan Svanström (cp)